

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen)

den 1 september 2021 *

”Institutionell rätt – Ledamot i EESK – Utredning av Olaf om påståenden om mobbing – Beslut att entlediga en ledamot från sin chefsbefattning med personalansvar – Talan om ogiltigförklaring – Rättsakt mot vilken talan kan väckas – Upptagande till prövning – Åtgärd i tjänstens intresse – Rättslig grund – Rätten till försvar – Beslut att inte ge tillgång till bilagorna till Olafs rapport – Utlämnande av det väsentliga innehållet i vittnesutsagorna i form av en sammanfattning – Skadeståndsansvar”

I mål T-377/20,

KN, företrädd av advokaterna M. Casado García-Hirschfeld och M. Aboudi,

sökande,

mot

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK), företrädd av M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal García-Valdecasas och L. Camarena Januzec, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av advokaten A. Duron,

svarande,

angående dels en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av EESK:s beslut av den 9 juni 2020, dels en talan enligt artikel 268 FEUF om ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit,

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen),

sammansatt av ordföranden J. Svenningsen (referent) samt domarna C. Mac Eochaidh och T. Pynnä,

justitiesekreterare: handläggaren M. Marescaux,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 21 april 2021,

följande

* Rättegångsspråk: franska.

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Sökanden, KN, är ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) sedan den 1 maj 2004. Under perioden april 2013–27 oktober 2020 var han ordförande för EESK:s arbetsgivargrupp (nedan kallad grupp I).
- 2 Efter att ha underrättats om anklagelser gällande sökandens uppträdande gentemot andra EESK-ledamöter och anställda vid EESK, inledde Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) den 6 december 2018 en utredning mot honom. Sökanden underrättades om att denna utredning hade inletts genom skrivelse av den 18 oktober 2019.
- 3 Sökanden hördes av Olaf den 25 november 2019. Genom e-postmeddelanden av den 26 och den 29 november 2019 kompletterade sökanden sin utsaga med skriftliga uttalanden.
- 4 Genom en promemoria av den 4 december 2019 beredde Olaf, i enlighet med artikel 9.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 2013, s. 1), sökanden tillfälle att inom tio arbetsdagar skriftligen yttra sig över de omständigheter som gällde honom, såsom de var angivna i en sammanfattning som hade bifogats denna skrivelse. Dessa omständigheter avsåg sökandens uppträdande gentemot A, B och C och mer generellt i förhållande till personalen vid grupp I:s sekretariat.
- 5 Den 17 december 2019 yttrade sig sökanden över sammanfattningen av de omständigheter som gällde honom.
- 6 Genom skrivelse av den 16 januari 2020 underrättade Olaf sökanden om att utredningen hade avslutats och att slutrapporten (nedan kallad Olafs rapport) hade överlämnats till den belgiska federala åklagarmyndigheten och till EESK:s ordförande. EESK:s ordförande uppmanades bland annat att behandla utskrifterna av höranden av vittnen och visselblåsare ”strikt konfidentiellt”, eftersom de innehöll ”mycket känsliga uppgifter som kunde innebära att de berörda personerna blev än mer utsatta”. Dessutom anmodades EESK:s ordförande uttryckligen att samråda med Olaf för det fall någon begärde tillgång till dessa utskrifter.
- 7 I enlighet med artikel 11 i förordning nr 883/2013 åtföljdes Olafs rapport av rekommendationer om vilka åtgärder som borde vidtas med anledning av utredningen. Olaf rekommenderade således den belgiska federala åklagarmyndigheten att inleda en förundersökning mot sökanden avseende påstådda gärningar som kunde utgöra mobbning av A och B, eftersom dessa gärningar kunde vara brottsliga enligt artikel 442a i den belgiska strafflagen. Beträffande samma omständigheter och ett påstått olämpligt uppträdande gentemot C och D samt andra anställda som tjänstgjort eller alltjämt tjänstgör vid grupp I:s sekretariat, rekommenderade Olaf att EESK skulle överväga att inleda det förfarande som avses i artikel 8 i den uppförandekod för ledamöterna i EESK som trädde i kraft den 20 februari 2019 (nedan kallad 2019 års uppförandekod) och i fjärde avdelningen av EESK:s arbetsordning samt att vidta ”alla nödvändiga åtgärder för att förhindra att nya fall av [sökandens] mobbning på arbetsplatsen”.

- 8 Genom e-postmeddelande av den 21 januari 2020 begärde sökanden att EESK:s ordförande skulle inleda det förfarande som avses i artikel 8 i 2019 års uppförandekod, avseende eventuella överträdelser av den koden, genom att kalla till sammanträde i den rådgivande kommitté för ledamöternas uppförande som inrättats genom artikel 7 i samma kod (nedan kallad den rådgivande kommittén), och detta före den omröstning som planerades äga rum nästa dag inom grupp I, för att utse gruppens kandidat till valet av EESK:s ordförande.
- 9 Vid ett sammanträde den 21 januari 2020, vid vilket sökanden närvarade, underrättade EESK:s ordförande ledamöterna av EESK:s presidium om att Olafs rapport hade mottagits den 16 januari 2020 och om de rekommendationer som åtföljde rapporten.
- 10 Genom skrivelse av den 22 januari 2020 överlämnade EESK:s ordförande Olafs rapport till den rådgivande kommittén och begärde att kommittén, i enlighet med artikel 7.4 i 2019 års uppförandekod, skulle yttra sig över de påstådda överträdelserna av nämnda kod inom 30 kalenderdagar. EESK:s ordförande angav emellertid att utskrifterna av Olafs höranden av vittnen och visselblåsare inte överlämnades till den rådgivande kommittén, för att värna skyddet av dessa personer.
- 11 Samma dag beslutade ledamöterna i grupp I att föreslå sökanden som kandidat till det val av ordförande för EESK som skulle äga rum i oktober 2020.
- 12 Genom skrivelse av den 10 februari 2020 kallade den rådgivande kommitténs ordförande sökanden till ett hörande den 6 mars samma år.
- 13 Genom skrivelse av den 17 februari 2020 till ordföranden för den rådgivande kommittén begärde sökanden bland annat att han skulle erhålla en ”kopia av alla handlingar som hade ett direkt samband med anklagelserna [mot honom], givetvis med iakttagande av principen om sekretess”.
- 14 Som svar på en begäran från EESK angav Olaf i ett e-postmeddelande av den 20 februari 2020 att som huvudregel borde vissa uppgifter inte lämnas ut till den berörda personen, bland annat utomståendes personuppgifter, i synnerhet personuppgifter avseende vittnen och visselblåsare, och Olafs rättsliga bedömning av händelserna. EESK anmodades även att låta Olaf ta del av den icke-konfidentiella version av rapporten som EESK avsåg att överlämna till sökanden, innan den skickades till honom. Olaf hade även upplysningsvis till sitt e-postmeddelande bifogat riktlinjerna om Europeiska kommissionens användning av Olafs slutrapporter i samband med indrivningsförfaranden och andra åtgärder inom sektorn för direkta utgifter och externt bistånd.
- 15 Den 4 mars 2020 överlämnades en version av Olafs rapport utan bilagor, i vilken vissa uppgifter hade utelämnats i syfte att bland annat bevara anonymiteten hos vittnen och visselblåsare, till sökanden (nedan kallad den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport).
- 16 Genom e-postmeddelande av den 4 mars 2020 till den rådgivande kommitténs ordförande begärde sökanden bland annat att hans hörande, som skulle ha ägt rum den 6 mars samma år, sköts upp till ett senare datum, så att han skulle ha mer tid på sig för att ta del av den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport.
- 17 Den 6 mars 2020 hörde den rådgivande kommittén, som bestod av två ledamöter från var och en av de tre grupperna inom EESK, sökanden, efter att separat ha hört Olafs utredare och en tidigare ledamot av EESK, D, i hans egenskap av visselblåsare.

- 18 Vid hörandet klagade sökanden bland annat över att han hade beviljats begränsad tillgång till Olafs rapport.
- 19 Vid hörandet av D motsatte sig denne att en av ledamöterna i grupp I, E, deltog i den rådgivande kommittén, eftersom E enligt D befann sig i en jävssituation. Denna jävssituation bestod i att E, på sökandens begäran, hade genomfört en utredning på grupp I:s sekretariat och att han efter denna utredning hade upprättat en rapport som innehöll anklagelser avseende A:s uppträdande. Sökanden hade sedan använt rapporten för att få till stånd en förtroendeomröstning vid ett sammanträde med presidiet för grupp I den 25 oktober 2018.
- 20 Den rådgivande kommitténs andra hörande av sökanden, vilket var planerat till den 17 mars 2020, kunde inte äga rum till följd av de restriktioner som införts till följd av covid-19. Varken den rådgivande kommittén eller sökanden har senare begärt att ett andra hörande ska anordnas.
- 21 Genom skrivelse av den 2 april 2020 underrättade den rådgivande kommittén EESK:s ordförande om att E inte skulle delta i den rådgivande kommitténs överläggningar avseende sökandens fall, eftersom han befann sig i en jävssituation. I skrivelsen angavs även att under dessa omständigheter hade den andra ledamoten för grupp I, F, vägrat att ansluta sig till beslutet att utesluta E från överläggningarna och förklarat att inte heller hon skulle delta i den rådgivande kommitténs överläggningar angående sökandens fall.
- 22 Genom skrivelse av den 7 april 2020 till EESK:s ordförande angav sökanden att han led av hälsoproblem och att han därför inte kunde tjänstgöra som ordförande i grupp I på obestämd tid. Det beslutades att vice ordföranden i grupp I skulle utföra sökandens uppdrag under dennes sjukledighet.
- 23 Genom skrivelse av den 28 april 2020 till EESK:s ordförande översände den rådgivande kommittén i enlighet med artikel 8.2 i 2019 års uppförandekod sina rekommendationer avseende sökandens påstådda överträdelser av uppförandekoden. Den rådgivande kommittén uppmanade bland annat EESK:s ordförande att vidta följande åtgärder:

”1.) Mot bakgrund av de höranden som den rådgivande kommittén ordnat med Olaf och [sökanden] den 6 mars 2020, och efter en noggrann genomgång av protokollet från Olafs hörande av [sökanden] och av Olafs rapport, instämmer den rådgivande kommittén med Olafs konstateranden om omständigheterna och de rättsliga slutsatser som följer därav. Den rådgivande kommittén konstaterar således att [sökanden] genom sitt uppträdande i förhållande till anställda och före detta ledamöter i EESK åsidosatt artikel 1.4 i EESK:s arbetsordning, artikel 4.1 i EESK:s uppförandekod av den 17 januari 2013, artikel 4.1 i [2019 års uppförandekod] och artikel 31.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Den rådgivande kommittén konstaterar dessutom att den anklagade personens processuella rättigheter har iakttagits fullt ut inom ramen för Olafs utredning.

2.) Till följd av sina upprepade och grova överträdelser av centrala bestämmelser i den europeiska rättsordningen, fråntas [sökanden] sin rätt att inneha en chefsbefattning och följaktligen sitt personalansvar för personalen på grupp I:s sekretariat.

3.) Som en följd av att [sökanden] fråntagits sitt personalansvar och eftersom tjänsten som ordförande har ett nära samband med ett sådant ansvar, ska [sökanden] avstängas från sin tjänst som ordförande i grupp I. Avstängningen påverkas inte av att [sökanden] av hälsoskäl har

överlåtit ordförandeskapet för grupp I till gruppens vice ordförande, till dess att han har tillfrisknat.

4.) EESK:s ordförande ombeds att kräva att [sökanden] återkallar sin kandidatur som ordförande för EESK (vilken bekräftats av ledamöterna i grupp I i samband med omröstningen den 23 januari 2020) för att förhindra att EESK och dess ledamöter lider skada.

5.) För det fall att den belgiska åklagarmyndigheten inleder en förundersökning, ska EESK inträda som målsägande i lagföringen av [sökanden]”.

- 24 Genom skrivelse av den 12 maj 2020 uppmanade EESK:s ordförande, i enlighet med artikel 8.3 i 2019 års uppförandekod, sökanden att inkomma med skriftliga synpunkter på den rådgivande kommitténs rekommendationer.
- 25 Den 13 maj 2020 antog Europaparlamentet beslut (EU) 2020/1984 om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2018, avsnitt VI – Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EUT L 417, 2020, s. 469). I det beslutet sköt parlamentet upp beslutet att bevilja EESK:s generalsekreterare ansvarsfrihet för genomförandet av EESK:s budget för budgetåret 2018. Dagen efter antog parlamentet resolution (EU) 2020/1985 med de iakttagelser som utgör en del av beslutet om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2018, avsnitt VI – Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EUT L 417, 2020, s. 470). I den resolutionen anmodades EESK att före september 2020 informera parlamentet om de åtgärder som vidtagits för att följa upp rekommendationerna i Olafs rapport.
- 26 Den 27 maj 2020 samrådde EESK:s ordförande i enlighet med artikel 8.3 i 2019 års uppförandekod med EESK:s utvidgade ordförandeskap.
- 27 Genom skrivelse av den 2 juni 2020 till EESK:s ordförande lämnade sökanden sina synpunkter på den rådgivande kommitténs rekommendationer. Sökanden anförde bland annat att den rådgivande kommittén hade åsidosatt hans rätt till försvar, eftersom han inte hade kunnat ta del av bilagorna till Olafs rapport och därför inte hade kunnat yttra sig över dem.
- 28 Genom skrivelse av den 3 juni 2020 översände EESK:s ordförande den rådgivande kommitténs rekommendationer, sökandens skriftliga synpunkter på rekommendationerna, den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport och parlamentets beslut att skjuta upp beviljandet av ansvarsfrihet, till ledamöterna av EESK:s presidium för att dessa skulle fatta ett beslut rörande sökanden. Ett utkast till beslut var bifogat denna skrivelse.
- 29 Vid ett sammanträde inom stängda dörrar den 9 juni 2020 antog EESK:s presidium det beslut som är föremål för förevarande talan (nedan kallat det angripna beslutet) med 21 röster för, 4 röster mot och en nedlagd röst. En röst var ogiltig. Den enda artikeln i det angripna beslutet har följande lydelse:

”Presidiet

1. noterar Olafs och den rådgivande kommitténs slutsatser om [sökandens] ansvar för den mobbning och det olämpliga uppträdande som han anklagas för,

2. noterar att de sanktioner som anges i [2019 års uppförandekod] inte kan tillämpas i förevarande fall med hänsyn till den straffrättsliga legalitetsprincipen (*nulla poena sine lege*),

3. anmodar [sökanden]:

- att frånträda sitt uppdrag som ordförande i grupp I,
- att återkalla sin kandidatur som ordförande för EESK,

4. befriar [sökanden] från allt chefs- och personalansvar,

5. ger generalsekreteraren i uppdrag att vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att EESK inträder som målsägande för det fall Procureur du Roi (belgiska åklagarmyndigheten) inleder en förundersökning mot [sökanden],

6. ger generalsekreteraren i uppdrag att översända detta beslut till Olaf och Europaparlamentet. Beslutet får också i förekommande fall översändas till andra institutioner och/eller myndigheter i medlemsstaterna.

Detta beslut utgör en integrerad del av protokollet från presidiets sammanträde den 9 juni 2020 och dess spridning är begränsad.”

- 30 Det angripna beslutet delgavs sökanden den 17 juni samma år.
- 31 Efter att ha inhämtat sökandens synpunkter upphävde EESK:s plenarförsamling, genom beslut av den 15 juli 2020, sökandens immunitet på ansökan av Auditoriat du travail de Bruxelles (Arbetsmiljöåklagaren i Bryssel, Belgien). EESK:s plenarförsamling beslutade den 28 juli 2020 att inträda som målsägande i det brottmålsförfarande som hade inletts mot sökanden vid Tribunal correctionnel de Bruxelles (Brottmålsdomstolen i Bryssel).
- 32 Sökandens sjukskrivning upphörde den 28 augusti 2020.
- 33 Genom skrivelse av den 1 september 2020 underrättade direktören för EESK:s direktorat ”Personal och finans” sökanden om att han, i enlighet med det angripna beslutet, befriades från sin chefsbefattning och sitt personalansvar med avseende på sekretariatet för grupp I. Sökanden uppmanades dessutom att utse en annan ledamot i grupp I för att sköta den dagliga förvaltningen av gruppens sekretariat.
- 34 Den 8 september 2020 föreslog grupp I en annan av gruppens ledamöter som kandidat till ordförande för EESK och sökanden återkallade sin kandidatur.
- 35 Sökandens mandat upphörde den 27 oktober 2020 och grupp I valde då en ny ordförande. Samma dag valdes den kandidat som hade föreslagits av grupp I till ordförande för EESK.
- 36 Genom rådets beslut (EU) 2020/1636 av den 30 oktober 2020 om utnämning av en ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén för perioden 21 september 2020–20 september 2025 (EUT L 369, 2020, s. 1) utsågs sökanden, på förslag av Republiken Polen, till ledamot i EESK för perioden 21 september 2020–20 september 2025.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 37 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 18 juni 2020.
- 38 Genom särskild handling som inkom till tribunalens kansli samma dag ansökte sökanden interimistiskt om uppskov med verkställigheten av det angripna beslutet. Denna ansökan avslogs genom beslut av den 22 juli 2020, KN/EESK (T-377/20 R, ej publicerat, EU:T:2020:353) på grund av att det inte förelåg någon situation som ställde krav på skyndsamhet. Beslut om rättegångskostnaderna anstod.
- 39 Genom en annan särskild handling som inkom till tribunalens kansli samma dag ansökte sökanden om att tribunalen enligt artikel 152 i tribunalens rättegångsregler skulle handlägga målet skyndsamt. Genom beslut av den 24 juli 2020, som delgavs sökanden den 27 juli samma år, avslog tribunalen (åttonde avdelningen) denna ansökan.
- 40 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 29 juni 2020 ansökte sökanden om sekretess i enlighet med artikel 66 i rättegångsreglerna, vilket han beviljades.
- 41 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 31 augusti 2020 ingav sökanden en ny ansökan om interimistiska åtgärder avseende uppskov med verkställigheten av det angripna beslutet. Den nya ansökan grundade sig på att det förelåg nya omständigheter, i den mening som avses i artikel 160 i rättegångsreglerna. Denna ansökan avslogs genom beslut av den 19 oktober 2020, KN/EESK (T-377/20 R II, ej publicerat, EU:T:2020:505), på grund av att det inte förelåg någon situation som ställde krav på skyndsamhet. Beslut om rättegångskostnader anstod.
- 42 Efter en andra skriftväxling avslutades den skriftliga delen av förfarandet den 25 november 2020.
- 43 Genom skrivelse av den 18 december 2020 begärde sökanden med stöd av artikel 106.2 i rättegångsreglerna att en förhandling skulle hållas.
- 44 Genom skrivelse från kansliet av den 9 februari 2021 uppmanade tribunalen EESK att, som en åtgärd för processledning, förete en icke-konfidentiell version av bilagorna till Olafs rapport, inbegripet utskriften av hörandena av vittnen och visselblåsare, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 92.3 och artikel 103 i rättegångsreglerna.
- 45 I en skrivelse av den 23 februari 2021 förklarade EESK att bilagorna till Olafs rapport var konfidentiella och således inte kunde översändas till sökanden. Under dessa omständigheter ansåg EESK att de begärda handlingarna endast kunde företas efter ett beslut om bevisupptagning enligt artikel 91 b i rättegångsreglerna, eftersom behandlingen av bilagorna ska ske i enlighet med artikel 103 i rättegångsreglerna.
- 46 Genom skrivelse från kansliet av den 5 mars 2021 ställde tribunalen, som en åtgärd för processledning, frågor till parterna som skulle besvaras skriftligen. Parterna efterkom denna anmodan inom den angivna fristen.
- 47 Genom beslut av den 9 mars 2021 förelade tribunalen EESK att i enlighet med artikel 92.3 i rättegångsreglerna förete bilagorna till Olafs rapport, inbegripet utskriften av hörandena av vittnen och visselblåsare vilka hade översänts av Olaf till kommittén genom skrivelse av den 16 januari 2020. Det preciserades vidare att dessa handlingar, i nuvarande skede av

handläggningen, inte skulle kommuniceras med sökanden, såvida inte EESK, utöver den fullständiga versionen av nämnda handlingar, kunde förete en icke-konfidentiell version av handlingarna.

- 48 Den 17 mars 2021 företedde EESK den konfidentiella versionen av bilagorna till Olafs rapport.
- 49 Den 30 mars 2021 beslutade tribunalen att de handlingar som svaranden hade ingivit i enlighet med beslutet om bevisupptagning av den 9 mars 2021 var relevanta för att avgöra målet och att de var konfidentiella. Tribunalen beslutade dessutom att som en åtgärd för processledning förordna hur sökanden skulle kunna ta del av dessa handlingar.
- 50 Genom skrivelse från kansliet av den 30 mars 2021 förelade tribunalen sökandens advokater att skriva under ett sekretessavtal innan de erhöll en kopia av den konfidentiella versionen av bilagorna till Olafs rapport. Den 7 april 2021 skickade sökandens advokater tillbaka de undertecknade sekretessavtalen till tribunalen.
- 51 Genom skrivelse från kansliet av den 7 april 2021 förelade tribunalen sökandens advokater att i den konfidentiella versionen av bilagorna till Olafs rapport identifiera de eventuella uppgifter vars väsentliga innehåll inte återfinns i den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport som sökanden hade haft tillgång till och, i förekommande fall, att redogöra för de kompletterande synpunkter som kunde ha påverkat utgången av det administrativa förfarandet och som sökanden skulle ha kunnat lägga fram under detta förfarande om han hade haft kännedom om uppgifterna. Sökandens advokater efterkom denna anmodan inom den föreskrivna fristen.
- 52 Parterna utvecklade sin talan vid förhandlingen den 21 april 2021. Vid förhandlingen begärde EESK att få yttra sig skriftligen över de synpunkter på den konfidentiella versionen av bilagorna till Olafs rapport som sökandens advokater hade redogjort för. Efter det att tribunalen hade mottagit EESK:s skriftliga yttrande den 5 maj 2021 avslutade tribunalen den muntliga delen av förfarandet.
- 53 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
- fastställa att talan kan tas upp till sakprövning,
  - ogiltigförklara det angripna beslutet,
  - förplikta EESK att till honom utge ett belopp på 200 000 euro som ersättning för den ideella skada han lidit samt ett belopp på 50 000 euro som ersättning för den ekonomiska skada han lidit, och
  - förplikta EESK att ersätta samtliga rättegångskostnader.
- 54 EESK har yrkat att tribunalen ska
- avvisa talan,
  - i andra hand ogilla talan, och
  - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för det interimistiska förfarandet och ansökan om skyndsam handläggning.

Rättslig bedömning

Huruvida yrkandet om ogiltigförklaring kan tas upp till sakprövning

- 55 EESK har, utan att formellt framställa någon invändning om rättegångshinder genom särskild handling, gjort gällande att talan om ogiltigförklaring ska avvisas.
- 56 EESK har för det första hävdad att kommitténs anmodan till sökanden att frånträda sitt uppdrag som ordförande för grupp I och att återkalla sin kandidatur till ordförande saknar bindande rättsverkningar, eftersom det endast är sökanden som förfogar över frågan huruvida han ska avgå eller inte samt huruvida han ska återkalla sin kandidatur eller inte.
- 57 För det andra anser EESK att beslutet att frånta sökanden chefsbefattningar och personalansvar vid sekretariatet i grupp I endast är en intern omorganisationsåtgärd inom EESK, som administrationen har fattat med stöd av sin befogenhet att fritt organisera sin verksamhet. Det framgår emellertid av domen av den 25 februari 1988, *Les Verts/parlamentet* (190/84, EU:C:1988:94), att rättsakter som endast har rättsverkningar inom administrationen inte skapar rättigheter eller skyldigheter i förhållande till utomstående och därmed inte utgör rättsakter mot vilka talan kan väckas med stöd av artikel 263 FEUF.
- 58 Vad gäller de övriga delarna av det angripna beslutet, vilka avser att EESK ska inträda som målsägande i processen vid Tribunal correctionnel de Bruxelles (Brottmålsdomstolen i Bryssel) och att det angripna beslutet ska översändas till flera av Europeiska unionens institutioner eller organ eller till medlemsstaterna, anser EESK att det rör sig om ”rena verkställighetsåtgärder av Olafs rekommendationer”, som inte heller kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring.
- 59 Sökanden har tillbakavisat denna argumentation.
- 60 I förevarande fall har EESK:s presidium genom det angripna beslutet vidtagit tre åtgärder mot sökanden och tribunalen ska således pröva huruvida dessa åtgärder kan bli föremål för domstolsprövning enligt artikel 263 FEUF.

Anmodan till sökanden att frånträda sitt uppdrag som ordförande för grupp I och att återkalla sin kandidatur till ordförandeskapet för EESK

- 61 I punkt 3 i den enda artikeln i det angripna beslutet anmodade EESK:s presidium sökanden att frånträda sitt uppdrag som ordförande i grupp I och att återkalla sin kandidatur till ordförandeskapet för EESK.
- 62 Enligt rättspraxis kan en talan om ogiltigförklaring väckas mot alla akter – oavsett slag eller form – som har antagits av unionens institutioner, organ eller byråer och som är avsedda att ha sådana bindande rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen, genom att väsentligt förändra dennes rättsställning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 juni 2020, *EUSC/KF, C-14/19 P*, EU:C:2020:492, punkt 69 och där angiven rättspraxis).
- 63 Tribunalen delar EESK:s uppfattning att en anmodan till sökanden att frånträda sitt uppdrag som ordförande för grupp I och återkalla sin kandidatur till ordförandeskapet till sin natur saknar bindande rättsverkningar, i den mening som avses i denna rättspraxis.

- 64 Eftersom EESK:s presidium inte hade befogenhet att kräva att en av dess ledamöter skulle frånträda sitt uppdrag som ordförande för en grupp eller att en ledamot skulle återkalla sin kandidatur till ordförandeskapet för EESK, kunde sökanden fritt besluta att inte efterkomma anmodan.
- 65 I förevarande fall förblev sökanden, trots att han blivit anmodad att frånträda sitt uppdrag, ordförande för grupp I till dess att hans mandat löpte ut den 27 oktober 2020.
- 66 Sökanden återkallade visserligen sin kandidatur den 8 september 2020, nästan tre månader efter antagandet av det angripna beslutet, när grupp I föreslog att en annan av dess ledamöter skulle väljas till ordförande för EESK.
- 67 Förevarande talan, som väcktes den 18 juni 2020, är inte riktad mot sökandens beslut av den 8 september samma år att återkalla sin kandidatur till ordförandeskapet för EESK, utan mot presidiets anmodan till honom att återkalla sin kandidatur, vilket inte utgör en rättsakt som går någon emot (se, analogt, dom av den 12 maj 2015, Dalli/kommissionen, T-562/12, EU:T:2015:270, punkt 155).
- 68 Av detta följer att det angripna beslutet, såvitt sökanden därigenom anmodas att frånträda sitt uppdrag som ordförande för grupp I och återkalla sin kandidatur till ordförandeskapet för EESK, saknar bindande rättsverkningar. Följaktligen ska yrkandet om ogiltigförklaring avvisas i denna del.

Beslutet att frånta sökanden hans chefsbefattning och personalansvar

- 69 I punkt 4 i den enda artikeln i det angripna beslutet fråntog EESK:s presidium sökanden från hans chefsbefattning och personalansvar.
- 70 Enligt artikel 80.1 i arbetsordningen ska "varje grupp bistås av ett sekretariat som är direkt underställt gruppordföranden". Enligt artikel 80.2 och 80.3 i arbetsordningen ska de befogenheter som tillkommer den myndighet som har befogenhet att sluta anställningsavtal med avseende på de anställda vid gruppens sekretariat utövas "på förslag av gruppordföranden".
- 71 I förevarande fall framgår det av den ovan i punkt 33 nämnda skrivelsen av den 1 september 2020 från direktören för EESK:s direktorat "Personal och finans", att beslutet att frånta sökandens hans chefsbefattning och personalansvar fick till följd att han inte längre kunde vara inblandad i rekrytering, betygsättning, lönegradsplacering, utbildning, tjänsteresor och förläggning av arbetstiden för personal på grupp I:s sekretariat.
- 72 Dessa arbetsuppgifter och ansvar avser således befogenheter knutna till utövandet av en överordnad ledningsbefogenhet som sökanden har i egenskap av ordförande för grupp I, vilket dessutom framgår av den rådgivande kommitténs i punkt 23 ovan nämnda rekommendationer.
- 73 EESK bekräftade avseende denna punkt vid förhandlingen att en sådan åtgärd var slutgiltig och att sökanden inte längre skulle kunna ha någon chefsbefattning eller personalansvar, även om han hade blivit omvald som ordförande för grupp I efter utgången av hans mandat. EESK åberopade även vid förhandlingen att kommittén i framtiden skulle kunna ändra det angripna beslutet om de omständigheter som motiverade dess antagande förändrades, exempelvis för att ta i beaktande utgången av det brottmål som inlemts mot sökanden. Vad EESK har anfört kan emellertid inte tas i beaktande vid prövningen av huruvida talan kan tas upp till prövning, eftersom denna prövning

ska ske med utgångspunkt i den situation som förelåg vid den tidpunkt då talan väcktes (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 oktober 2013, Deutsche Post/kommissionen, C-77/12 P, ej publicerad, EU:C:2013:695, punkt 65 och där angiven rättspraxis).

- 74 Med hänsyn till dessa arbetsuppgifters beskaffenhet och deras omfattning anser tribunalen följaktligen att beslutet att frånta sökanden hans chefsbefattning och personalansvar har bindande rättsverkningar som väsentligt kan förändra hans rättsställning (se, analogt, dom av den 22 oktober 2002, Pflugradt/ECB, T-178/00 och T-341/00, EU:T:2002:253, punkt 81).
- 75 EESK:s argument att artikel 263 första stycket FEUF begränsar unionsdomstolens behörighet till rättsakter som är avsedda att ha rättsverkan i förhållande till tredje man påverkar inte denna slutsats.
- 76 Det framgår nämligen av fast rättspraxis att detta uttryck syftar till att utesluta rättsakter som inte utgör rättsakter som går någon emot, eftersom de endast avser administrationens interna organisation och endast har verkningar på det interna planet, utan att skapa några rättigheter eller skyldigheter i förhållande till tredje man (se dom av den 25 juni 2020, EUSC/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punkt 73 och där angiven rättspraxis).
- 77 Beslutet att frånta sökanden hans chefsbefattning och personalansvar avser visserligen EESK:s interna organisation, men – i motsats till vad EESK har hävdat – är detta en rättsakt som är riktad till sökanden, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF, och som går honom emot såvitt den fråntar honom en överordnad ledningsbefogenhet som han har i kraft av artikel 80 i EESK:s arbetsordning i förhållande till personalen på grupp I:s sekretariat (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 juni 2020, EUSC/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punkt 74).
- 78 Eftersom sökanden, åtminstone i detta sammanhang, utgör en från EESK rättsligt separat person kan det inte anses att förevarande tvist inte rör EESK och tredje man, i den mening som avses i artikel 263 första stycket FEUF (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 25 juni 2020, EUSC/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punkt 75 och förslag till avgörande av generaladvokaten Bobek i målet EUSC/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:220, punkt 111).
- 79 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att yrkandet om ogiltigförklaring kan tas upp till prövning såvitt det är riktat mot beslutet att frånta sökanden hans chefsbefattning och personalansvar.

Anvisningarna till EESK:s generalsekreterare

- 80 I punkterna 5 och 6 i den enda artikeln i det angripna beslutet uppdrog EESK:s presidium åt EESK:s generalsekreterare att ”göra vad som krävs” dels för att EESK skulle inträda som målsägande i en eventuell domstolsprocess mot sökanden, dels för att en kopia av beslutet skulle översändas bland annat till Olaf och parlamentet.
- 81 Sökanden har emellertid varken i sina inlagor eller vid förhandlingen framfört något specifikt argument till bemötande av EESK:s invändning om rättegångshinder som gör det möjligt att förklara i vilken utsträckning denna del av det angripna beslutet väsentligt skulle förändra hans rättsställning, i den mening som avses i den rättspraxis som anges i punkt 62 ovan.

- 82 När det gäller EESK:s avsikt att inträda som målsägande vid en nationell domstol, erinrar tribunalen om att möjligheten att göra gällande sina rättigheter i domstol och den därmed förknippade domstolsprövningen är ett uttryck för en allmän rättsprincip som ligger till grund för medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner och som även har stadfäst i artiklarna 6 och 13 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som undertecknades i Rom den 4 november 1950 (dom av den 15 maj 1986, Johnston, 222/84, EU:C:1986:206, punkterna 17 och 18, dom av den 17 juli 1998, ITT Promedia/kommissionen, T-111/96, EU:T:1998:183, punkt 60) samt i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).
- 83 Genom att inträda som målsägande vid en nationell domstol i en process som inletts mot sökanden har EESK inte för avsikt att själv förändra sökandens rättsställning, eftersom kommittén endast deltar i ett förfarande som eventuellt kan få som resultat att denna ställning ändras genom domstolsavgörande. Det är nämligen avgörandet från den behöriga nationella domstolen som eventuellt förändrar sökandens rättsställning. EESK:s avsikt att inträda som målsägande i det förfarande som inletts mot sökanden kan därför inte anses utgöra en rättsakt mot vilken talan kan väckas i enlighet med artikel 263 FEUF (se, analogt, dom av den 15 januari 2003, Philip Morris International/kommissionen, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 och T-272/01, EU:T:2003:6, punkt 79).
- 84 Tribunalen konstaterar för övrigt att även om det antas att en unionsinstitutions beslut att vända sig till en nationell domstol skulle kunna vara föremål för en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 FEUF är förevarande talan inte riktad mot EESK:s plenarförsamlings beslut av den 28 juli 2020 att inträda som målsägande i den process som inletts mot sökanden, utan mot det angripna beslutet vilket på sin höjd skulle kunna utgöra en förberedande rättsakt till plenarförsamlingens beslut.
- 85 Beträffande beslutet att ge EESK:s generalsekreterare i uppdrag att kommunicera det angripna beslutet till vissa institutioner eller vissa organisationer i medlemsstaterna, delar tribunalen EESK:s uppfattning att denna åtgärd inte har några bindande rättsverkningar i förhållande till sökanden. Det står nämligen mottagarna av detta meddelande fritt att, inom ramen för sina respektive befogenheter, bedöma innehållet i och räckvidden av de uppgifter som beslutet innehåller och, följaktligen, vilka åtgärder som i förekommande fall lämpligen bör vidtas.
- 86 Följaktligen ska yrkandet om ogiltigförklaring avvisas såvitt det är riktat mot de anvisningar som EESK:s presidium gett EESK:s generalsekreterare.
- 87 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan om ogiltigförklaring endast tas upp till prövning i den del som den är riktad mot beslutet att frånta sökanden hans chefsbefattning och personalansvar (nedan kallad den omtvistade åtgärden). Talan ska avvisas i övriga delar.

Prövning i sak

- 88 Sökanden har åberopat följande fyra grunder till stöd för sin talan:
- Den första grunden: Åsidosättande av rätten till försvar, rätten till god förvaltning, rätten att yttra sig och proportionalitetsprincipen.
  - Den andra grunden: Åsidosättande av principen om oskuldspresumtion och principen om opartiskhet.

- Den tredje grunden: Åsidosättande av principen om förbud mot retroaktiv tillämpning, rättssäkerhetsprincipen och den straffrättsliga legalitetsprincipen.
- Den fjärde grunden: Åsidosättande av ”principen om sekretess i disciplinära förfaranden och rättsliga uppgifter”, artikel 10.2 i förordning nr 883/2013 och artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 2018, s. 39).

89 Sökandens tredje grund innebär att tribunalen bland annat ska pröva frågan huruvida den omtvistade åtgärden vilar på en rättslig grund som ger EESK:s presidium rätt att anta åtgärden och att det är fråga om en grund som tribunalen ska pröva ex officio (se dom av den 13 maj 2014, McBride m.fl./kommissionen, T-458/10-T-467/10 och T-471/10, ej publicerad, EU:T:2014:249, punkterna 25–28 och där angiven rättspraxis). Den grunden ska därför prövas först.

Den tredje grunden: Åsidosättande av principen om förbud mot retroaktiv tillämpning, rättssäkerhetsprincipen och den straffrättsliga legalitetsprincipen

- 90 Till stöd för denna grund har sökanden gjort gällande att den omtvistade åtgärden saknar rättslig grund och att EESK:s presidium inte hade befogenhet att ålägga honom en sådan sanktion.
- 91 Sökanden har i detta avseende gjort gällande att de sanktioner som anges i artikel 8 i 2019 års uppförandekod inte får vidtas för att beivra gärningar som inträffat innan nämnda uppförandekod trädde i kraft. I uppförandekoden för EESK:s ledamöter av den 17 januari 2013 (nedan kallad 2013 års uppförandekod) föreskrivs inte någon möjlighet att ålägga en EESK-ledamot en sanktion för att ha överträtt bestämmelserna i koden.
- 92 EESK har bestritt dessa argument.
- 93 Tribunalen erinrar inledningsvis om att även om rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar innebär att materiella bestämmelser som var i kraft vid tidpunkten för de aktuella omständigheterna ska tillämpas, även om dessa bestämmelser inte längre skulle vara i kraft när ett unionsorgan antar en rättsakt, ska förfarandet för att anta en rättsakt av en unionsinstitution genomföras i enlighet med de regler som var i kraft vid den tidpunkt då rättsakten antogs (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 juni 2016, kommissionen/McBride m.fl., C-361/14 P, EU:C:2016:434, punkt 40).
- 94 Sökanden kan följaktligen inte klandra EESK för att ha åsidosatt dessa principer genom att anta den omtvistade åtgärden enligt det förfarande som inrättats genom 2019 års uppförandekod, i synnerhet eftersom det framgår av punkt 8 ovan att sökanden själv begärde att EESK:s ordförande skulle inleda detta förfarande.
- 95 I artikel 8.3 första stycket i 2019 års uppförandekod föreskrivs att EESK:s ordförande, efter att ha anmodat den berörda ledamoten att inkomma med skriftliga synpunkter på den rådgivande kommitténs rekommendationer, ska samråda med det utvidgade ordförandeskapet och därefter begära att presidiet fattar beslut om vilka åtgärder som kan vidtas i enlighet med ledamotsstadgan och EESK:s arbetsordning.

- 96 Efter det att detta förfarande hade genomförts slog EESK:s presidium för det första fast i punkt 2 i den enda artikeln i det angripna beslutet, att sökanden inte kunde åläggas någon sanktion utan att den straffrättsliga legalitetsprincipen åsidosattes. I punkt 4 i den enda artikeln i det angripna beslutet antog EESK:s presidium den omtvistade åtgärden.
- 97 Parterna är oense om den omtvistade åtgärdens beskaffenhet och eftersom prövningen av den tredje grunden är beroende av huruvida denna åtgärd utgör en sanktion eller inte, ska tribunalen kvalificera det angripna beslutet. Tribunalen är nämligen inte bunden av den kvalificering som de berörda parterna gjort av åtgärden (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 19 oktober 2017, Bernaldo de Quirós/kommissionen, T-649/16, ej publicerad, EU:T:2017:736, punkt 19).
- 98 Tribunalen finner för det första att EESK:s argument att den omtvistade åtgärden inte utgör en sanktion, eftersom den inte går sökanden emot, ska underkännas av de skäl som anges i punkterna 69–79 ovan.
- 99 Enbart den omständigheten att den omtvistade åtgärden går sökanden emot, vilket motiverar att talan om ogiltigförklaring kan tas upp till sakprövning på denna punkt, innebär emellertid inte att åtgärden ska kvalificeras som en disciplinåtgärd i den mening som avses i artikel 8.3 andra stycket i 2019 års uppförandekod (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 19 oktober 2017, Bernaldo de Quirós/kommissionen, T-649/16, ej publicerad, EU:T:2017:736, punkt 24 och där angiven rättspraxis).
- 100 I det angripna beslutet motiverade EESK:s presidium antagandet av den omtvistade åtgärden med hänvisning till Olafs rekommendationer, i vilka det förordades att nödvändiga åtgärder skulle vidtas för att förhindra nya fall av mobbning på arbetsplatsen från sökandens sida. EESK har vidare preciserat att syftet med den omtvistade åtgärden var att göra det möjligt för kommittén att uppfylla sin skyldighet att skydda sin personal mot risken för mobbning.
- 101 Vad gäller den omtvistade åtgärdens verkningar konstaterar tribunalen att åtgärden inte motsvarar någon av de sanktioner som föreskrivs i artikel 8.3 andra stycket i 2019 års uppförandekod, det vill säga skriftlig varning, att denna varning ska föras in i presidiets protokoll och, i förekommande fall, i plenarsessionens protokoll, tillfällig avstängning från alla befattningar som föredragande, ordförande och ledamot i en studiegrupp och tillfällig avstängning från deltagande i tjänsteresor och extra sammanträden.
- 102 Med hänsyn till dess innehåll och verkningar kan det inte anses att den omtvistade åtgärden är av beivrande beskaffenhet och att den utgör en sanktion. Åtgärdens syfte är nämligen inte att disciplinera, bestraffa eller klandra sökanden för ett eventuellt åsidosättande av de skyldigheter som följer av uppförandekoden, utan den har ett förebyggande syfte, nämligen att säkerställa ett bättre skydd för tjänstemän och övriga anställda vid EESK, av hänsyn till verksamheten på grupp I:s sekretariat.
- 103 Tribunalen noterar att sökanden inte har åberopat någon omständighet som visar att den omtvistade åtgärdens verkliga syfte var att uppnå den målsättning som EESK har redogjort för eller att den inte skulle motsvara verkliga krav i verksamheten.
- 104 I ett sammanhang som präglades av spänningar vilka kunde skada en väl fungerande verksamhet, kunde EESK, under de omständigheter som förelåg i förevarande fall, anse att det låg i tjänstens intresse att frånta sökanden vissa administrativa arbetsuppgifter som ingår i befogenheterna för

en person i ledande ställning (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 7 mars 1990, Hecq/kommissionen, C-116/88 och C-149/88, EU:C:1990:98, punkt 22, dom av den 28 oktober 2004, Meister/harmoniseringsbyrån, T-76/03, EU:T:2004:319, punkterna 79–81, och dom av den 19 oktober 2017, Bernaldo de Quirós/kommissionen, T-649/16, ej publicerad, EU:T:2017:736, punkt 40), utan att detta – med hänsyn till innehållet och verkningarna av en sådan åtgärd – utgör en disciplinåtgärd.

- 105 Enligt artikel 9.8 i EESK:s arbetsordning ska presidiet bland annat ansvara för att personal och budget används på bästa sätt när kommittén utför de uppgifter som den tilldelats i fördragen. Eftersom den omtvistade åtgärden avser en användning på bästa sätt av EESK:s personal, i förevarande fall personalen på grupp I:s sekretariat, var EESK:s presidium det organ som hade befogenhet att vidta en sådan åtgärd i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 8.3 första stycket i 2019 års uppförandekod.
- 106 Mot bakgrund av det ovan anförda saknas det fog för sökandens argument att EESK:s presidium har ålagt honom en sanktion i strid med principen om förbud mot retroaktiv lagstiftning, rättssäkerhetsprincipen och den straffrättsliga legalitetsprincipen.

Den första grunden: Åsidosättande av rätten till försvar, rätten till god förvaltning, rätten att yttra sig och proportionalitetsprincipen

- 107 Till stöd för denna grund har sökanden i huvudsak gjort gällande att EESK åsidosatte hans rätt till försvar.
- 108 Sökanden har för det första hävdatt att han inte haft skälig tid på sig för att ta del av Olafs rapport och förbereda sitt försvar. Enligt sökanden kan det inte uteslutas att det angripna beslutet skulle ha haft ett annat innehåll om han hade haft denna tid på sig.
- 109 Sökanden anser vidare att hans rätt till försvar åsidosatts, eftersom han inte gavs tillfälle att på ett ändamålsenligt sätt framföra sina synpunkter innan det angripna beslutet antogs, eftersom han inte gavs fullständig tillgång till sin akt, i synnerhet den rättsliga bedömningen i Olafs rapport av omständigheterna och utskriften av hörandena av vittnen och visseblåsare som bifogats denna rapport. I sina yttranden över den konfidentiella versionen av bilagorna till Olafs rapport, som EESK ingett som svar på åtgärden för bevisupptagning, gjorde sökandens advokater i huvudsak gällande att innehållet i vissa vittnesutsagor som Olaf samlat in under utredningen inte återfinns i den icke-konfidentiella version av Olafs rapport som sökanden hade getts tillgång till. Detta innebär att sökandens rätt att yttra sig på ett ändamålsenligt sätt hade åsidosatts.
- 110 Slutligen åsidosatte EESK proportionalitetsprincipen genom att inte skaffa sig de verktyg som krävs för att på ett lämpligt sätt genomföra sin ”nolltoleranspolicy” avseende förbud mot och förebyggande av mobbning på arbetsplatsen. Det hänvisas till denna policy i det angripna beslutet. EESK försökte tvärtom undvika varje form av kontradiktoriskt förfarande innan kommittén krävde att sökanden skulle frånträda sitt uppdrag i förtid.
- 111 EESK har bestritt dessa argument.

- 112 Tribunalen erinrar inledningsvis om att enligt principen om iakttagande av rätten till försvar ska de personer till vilka ett beslut som väsentligt påverkar deras intressen riktas ges tillfälle att på ett ändamålsenligt sätt framföra sina synpunkter på de uppgifter som administrationen avser att lägga till grund för sitt beslut (se dom av den 5 oktober 2016, ECDC/CJ, T-395/15 P, ej publicerad, EU:T:2016:598, punkt 55 och där angiven rättspraxis).
- 113 Det framgår bland annat av rättspraxis att sökanden hade rätt att, för att på ett ändamålsenligt sätt kunna framföra sina synpunkter till EESK:s presidium innan presidiet fattade ett beslut, få ta del av åtminstone en sammanfattning av uttalandena från de olika personer som hörts under utredningsförfarandet, eftersom dessa uttalanden hade använts av Olaf i dess rapport för att lämna rekommendationer till EESK:s ordförande och på grundval av vilka presidiet grundat den omtvistade åtgärden. Denna sammanfattning ska kommuniceras till sökanden med iakttagande av principen om sekretess (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 april 2019, OZ/EIB, C-558/17 P, EU:C:2019:289, punkt 57, dom av den 25 juni 2020, HF/parlamentet, C-570/18 P, EU:C:2020:490, punkt 60, och dom av den 25 juni 2020, EUSC/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punkt 121).
- 114 För att garantera att vittnesmålen förblir konfidentiella och för att värna de syften som sekretessen avser att skydda, samtidigt som sökanden bereds tillfälle att på ett ändamålsenligt sätt yttra sig innan ett beslut som går vederbörande emot antas, har domstolen slagit fast att vissa metoder får användas, såsom anonymisering eller till och med utlämnande, i form av en sammanfattning, av det väsentliga innehållet i vittnesmålen eller en maskering av vissa avsnitt i vittnesutsagorna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 april 2019, OZ/EIB, C-558/17 P, EU:C:2019:289, punkt 59 och dom av den 25 juni 2020, HF/parlamentet, C-570/18 P, EU:C:2020:490, punkt 66).
- 115 Slutligen måste sökanden, för att på ett ändamålsenligt sätt kunna framföra sina synpunkter på de uppgifter som EESK:s presidium avsåg att grunda sitt beslut på, ha fått en tillräcklig tidsfrist (se dom av den 18 december 2008, Sopropé, C-349/07, EU:C:2008:746, punkt 37 och där angiven rättspraxis).
- 116 I förevarande fall är det utrett att sökanden endast fick tillgång till en icke konfidentiell version av Olafs rapport, som saknade bilagor. EESK motiverade detta med behovet av att skydda visseblåsarnas identitet och sekretessen för de insamlade vittnesutsagorna.
- 117 Tribunalen konstaterar att EESK inte kan vinna framgång med argumentet att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den första grunden på grund av att även EESK:s presidium endast hade tillgång till den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport, det vill säga att presidiet, innan det angripna beslutet antogs, inte hade kunnat ta del av utskrifterna av förhören med vittnen och visseblåsare.
- 118 Det saknas fog för detta argument. Enligt artikel 4.1 andra stycket a i arbetsordningen är EESK:s ordförande nämligen ledamot av presidiet och denne har, genom skrivelse av den 16 januari 2020, mottagit den konfidentiella versionen av Olafs rapport, inbegripet bilagorna till denna. Detta medgavs av EESK vid förhandlingen.
- 119 Den omständigheten att en ledamot av EESK:s presidium har haft tillgång till den konfidentiella versionen av Olafs rapport utgör emellertid inte ett åsidosättande av sökandens rätt till försvar. Iakttagandet av denna princip, vilken innefattar rätten att yttra sig, innebär nämligen att den person som anklagas för mobbning, med iakttagande av eventuella sekretesskrav, ska ha

möjlighet att på ett meningsfullt och effektivt sätt framföra sina synpunkter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 juni 2020, EUSC/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punkterna 116 och 117).

- 120 EESK har i detta avseende gjort gällande att sökanden fick tillräcklig tillgång till Olafs rapport, eftersom den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport, till skillnad från vad som var fallet i domen av den 4 april 2019, OZ/EIB (C-558/17 P, EU:C:2019:289), domen av den 25 juni 2020, HF/parlamentet (C-570/18 P, EU:C:2020:490), och domen av den 25 juni 2020, EUSC/KF (C-14/19 P, EU:C:2020:492), innehöll en sammanfattning som innehöll huvudinnehållet av de vittnesmål som byrån hade inhämtat under utredningen. Sökandens rätt till försvar var därför tillräckligt skyddad.
- 121 Mot bakgrund av detta resonemang ska tribunalen först pröva huruvida den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport innehåller en sammanfattning av de vittnesmål som samlats in under utredningen, innan den, i förekommande fall, prövar huruvida sammanfattningen återspeglar det väsentliga innehållet i de vittnesutsagor som Olaf samlat in och slutligen bedöma huruvida sökanden hade tillräckligt med tid för att förbereda sitt försvar och framföra sina synpunkter.
- *Huruvida det i den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport finns en sammanfattning av de uttalanden som gjorts av de vittnen och visseblåsare som hörts*
- 122 Tribunalen konstaterar inledningsvis att den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport är 30 sidor. I punkt 2.2 i rapporten, med rubriken ”Bevisning”, uppgav Olaf att den hade ”sammanfört likartade uppgifter från vittnen, men att byrån hade strävat efter att så långt som möjligt återge de exakta ord som personalen på sekretariatet hade använt”, för att garantera sekretessen för vittnesutsagorna. När det gäller de anställda som inte uttryckt en önskan om att deras identitet ska döljas eller de personer som Olaf ansåg inte var direkt hierarkiskt underordnade sökanden, anges deras identiteter i rapporten och dessa identiteter var inte maskerade i den icke-konfidentiella version av Olafs rapport som överlämnades till sökanden.
- 123 Den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport innehåller således en utförlig sammanfattning av respektive uppträdande som lagts sökanden till last, vilka illustreras av hänvisningar till bestämda händelser, bland annat i förhållande till A, B och C samt till personalen vid grupp I:s sekretariat. A, B och C är identifierade med namn i den icke-konfidentiella versionen av rapporten. Olaf har även beskrivit de effekter som sökandens uppträdande vid dessa händelser, enligt de vittnen som hörts, haft på dessa personers hälsa.
- 124 För respektive uppträdande som lagts sökanden till last innehåller rapporten dessutom antingen en direkt hänvisning till uttalandena från de personer som hörts, i form av direkta citat, eller indirekt, i form av anonymiserade omformuleringar av dessa uttalanden. Olaf var även noga med att ange huruvida anklagelserna mot sökanden var styrkta av vittnesutsagor och, i förekommande fall, att precisera deras antal vittnen och kvalitet. När ett påstående inte styrktes av någon vittnesutsaga angav Olaf även detta.
- 125 Av det anförda följer att den icke konfidentiella versionen av Olafs rapport innehåller en sammanfattning av uttalandena från de vittnen och visseblåsare som hörts. Förekomsten av en sådan sammanfattning, i den mening som avses i den rättspraxis till vilken det hänvisas i punkt 114 ovan, innebär under dessa omständigheter att slutsatsen inte med automatik kan dras

att det faktum att sökanden inte fick ta del av bilagorna till Olafs rapport utgör ett fel som påverkar den omtvistade åtgärdens lagenlighet. Det ska nämligen först prövas huruvida sammanfattningen återspeglar det väsentliga innehållet i de vittnesutsagor som Olaf samlat in.

– Huruvida sammanfattningen återspeglar det väsentliga innehållet i uttalandena från de vittnen och visseblåsare som hörts

- 126 I sitt yttrande över den konfidentiella versionen av bilagorna till Olafs rapport har sökanden pekat på flera omständigheter som enligt honom inte fanns med i den icke konfidentiella version av Olafs rapport som han fick ta del av för att kunna utöva sin rätt till försvar innan det angripna beslutet antogs. Sökanden har dragit slutsatsen att EESK åsidosatte hans rätt till försvar genom att – före antagandet av det angripna beslutet – endast lämna ut den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport, utan bilagor.
- 127 För det första har sökanden hävdats att det var först efter att ha fått kännedom om innehållet i de insamlade vittnesutsagorna som han hade kunnat förstå den exakta innebörden av vissa frågor som hade ställts i samband med Olafs hörande av honom. Om sökanden hade kunnat ta del av dessa vittnesutsagor, vilka i vissa fall avsåg händelser som låg långt tillbaka i tiden, skulle han ha kunnat förbereda sitt försvar på ett bättre sätt. Sökanden har som ett exempel hänvisat till en fråga som avsåg en händelse som påstås ha inträffat på hans kontor i närvaro av två vittnen, vilken han inte har kunnat bemöta, eftersom vittnenas identiteter inte har meddelats honom.
- 128 Tribunalen konstaterar emellertid att detta argument inte avser frågan huruvida EESK åsidosatte sökandens rätt till försvar och, i synnerhet, huruvida sammanfattningen i den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport, vilken upprättats av EESK i samarbete med Olaf, återspeglar det väsentliga innehållet i de vittnesutsagor som samlats in under utredningen.
- 129 Tribunalen erinrar om att det regelverk som gäller för Olaf under alla omständigheter i princip inte ger den berörda personen rätt att få tillgång till Olafs akt i ärendet. Det är endast om den myndighet som är slutrapportens adressat har för avsikt att anta en rättsakt som går den berörda personen emot som denna myndighet, i enlighet med tillämpliga handläggningsregler, ska ge den berörda personen tillgång till Olafs slutrapport för att vederbörande ska kunna utöva sin rätt till försvar (dom av den 28 november 2018, Le Pen/parlamentet, T-161/17, ej publicerad, EU:T:2018:848, punkt 67).
- 130 När sökanden hördes av Olaf fanns det inte någon skyldighet att överlämna utsagorna från vittnen och visseblåsare för att han skulle besvara frågorna.
- 131 Tribunalen konstaterar dessutom att de frågor som ställdes till sökanden vid hörandet var tillräckligt precisa och att sökanden utan svårighet hade kunnat besvara dem. Den omständigheten att sökanden, som svar på vissa frågor, uppgav att han inte hade någon minnesbild eller inte kunde besvara dem utan att ha tillgång till fler uppgifter påverkar inte detta konstaterande.
- 132 Beträffande en av delfrågorna i fråga nr 12, där sökanden svarade att han inte kunde bestämma vilken händelse som det rörde sig om utan att känna till identiteten för de personer som var närvarande, noterar tribunalen att han emellertid tillade att någon sådan händelse aldrig har ägt rum.

- 133 Under dessa omständigheter kan tribunalen inte, med hänsyn till vittnesutsagornas utförlighet, godta argumentet att de frågor som Olafs utredare ställde var vaga.
- 134 För det andra har sökanden påpekat att flera vittnen nämnde att det fanns en rapport som upprättats av E, ledamot av grupp I, angående de problem och den oro som personalen vid grupp I:s sekretariat upplevde i förhållande till A. Detta nämns inte i den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport. Denna rapport skulle emellertid ha kunnat ställa den version av omständigheterna som A lagt fram i ett annat ljus.
- 135 Det framgår emellertid av handlingarna i målet, särskilt av protokollet från hörandet av sökanden, att han kände till denna rapport och att det således inte fanns något som hindrade honom från att i förekommande fall åberopa den under förfarandet för att anta det angripna beslutet i syfte att sätta det uppträdande som lagts honom till last i ett sammanhang och för att nyansera det. Förekomsten av denna rapport nämndes för övrigt uttryckligen inför den rådgivande kommittén, vilket medförde att den ledamot av grupp I som hade skrivit rapporten blev jävig.
- 136 Argumentet att det inte hänvisas till denna rapport i den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport kan således inte styrka att sökandens rätt till försvar har åsidosatts.
- 137 För det tredje har sökanden anfört att ett av vittnena hade ålagts sanktioner för att tidigare ha gjort felaktiga anklagelser mot honom, vilket ett annat vittne erinrat om. Denna uppgift fanns emellertid inte med i den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport.
- 138 Såsom EESK med rätta har påpekat är denna omständighet emellertid uttryckligen angiven i den icke konfidentiella versionen av Olafs rapport, i punkt 1.4, med rubriken "Likheter med ett ärende rörande en tidigare chef för sekretariatet". Följaktligen fanns det inget som hindrade sökanden från att framföra sina synpunkter avseende denna punkt innan det angripna beslutet antogs.
- 139 För det fjärde har sökanden förklarat att vissa vittnen har förklarat att de haft svårigheter med A. Framför allt har flera vittnen gjort gällande att relationen med A var konfliktfylld vilket skulle ha påverkat enhetens verksamhet. Två vittnen har dessutom påstått att A:s beteende gentemot dem var aggressivt och ett vittne har tillagt att sökanden inte ensamt skulle hållas ansvarig för helhetssituationen. Enligt sökanden finns det emellertid varken namnen på vittnena eller någon hänvisning till deras uttalanden i den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport som han fått tillgång till, trots att dessa uppgifter gör det möjligt att sätta Olafs slutsatser i ett sammanhang och att nyansera dem.
- 140 Det framgår emellertid av handlingarna i målet att de svårigheter som vissa anställda vid sekretariatet i grupp I haft med A inte enbart var kända av sökanden, utan de är dessutom uttryckligen angivna i sammanfattningen i den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport.
- 141 Sökanden hade nämligen redan vid sitt hörande av Olaf och i sitt skriftliga yttrande över promemorian om de omständigheter som rörde honom gjort gällande att vissa anställda hade framfört klagomål beträffande A och att detta, enligt honom, hade påverkat sekretariatets verksamhet.

142 Vidare anges bland annat följande i den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport:

”Under Olafs höranden uppgav åtminstone sex anställda vid sekretariatet att A hade haft svårt att visa att hon hade den kompetens och de egenskaper som krävdes för tjänsten. Åtminstone tre anställda vid sekretariatet har förklarat att de stött på svårigheter att identifiera den rätta samtalspartnern (chefen för sekretariatet eller den biträdande chefen för sekretariatet) på grund av den bristande klarheten i situationen. Anställda har också uppgett att A därefter även intog en aggressiv attityd gentemot dem. En av de anställda har förklarat att personalen snarare förväntade sig en enhetschef som hanterade den press som [sökanden] satte på dem och som försvarade dem. I den bemärkelsen var personalen besviken på A.”

143 Tribunalen finner således att det väsentliga innehållet i vittnesutsagorna återfinns i den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport. Det finns således inte fog för att klandra EESK för att ha åsidosatt sökandens rätt till försvar på denna punkt.

144 För det femte har sökanden gjort gällande att det framgår av den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport att utredningen även avsåg två andra personer. Om EESK:s presidium hade haft kännedom om detta skulle presidiet ha kunnat bedöma dessa personers respektive roller i de påstådda händelserna, bland annat i förhållande till B. Sökanden hade även kunnat hänvisa till dessa personer för att sätta de påståenden som gjorts mot honom i ett sammanhang.

145 Det framgår emellertid av skrivelsen av den 3 juni 2020, genom vilken EESK:s presidium anmodades att fatta ett beslut om sökandens fall, att EESK:s ordförande även överlämnade promemorian från Olafs generaldirektör av den 16 januari 2020 till presidiet, i vilken namnen på de båda andra personer som berördes av Olafs utredning angavs.

146 Tribunalen konstaterar vidare att det i den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport på flera ställen redogörs för det väsentliga innehållet i uttalandena från flera vittnen angående den roll som de båda andra personer som var föremål för Olafs utredning spelat. Sökanden hade således beretts möjlighet att framföra sina eventuella synpunkter på dessa omständigheter under förfarandet för att anta det angripna beslutet.

147 Sökanden har för det sjätte hävdat att ett vittne har förklarat att vederbörande aldrig bevittnat något olämpligt uppträdande från hans sida. Denna uppgift fanns emellertid inte med i den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport.

148 Tribunalen konstaterar emellertid att vittnesutsagan i fråga är mer nyanserad.

149 På frågan huruvida hon bevittnat situationer där sökanden uppfört sig dåligt mot anställda vid grupp I:s sekretariat eller om sökanden hade för vana att kritisera anställda har vittnet visserligen svarat att hon inte kände till något.

150 Vittnet har emellertid även uppgett att enligt henne var en av sidorna av ”sökandens personlighet ... hans stora ego och att han var auktoritär” och att hon ”inte hade upplevt [sökandens] obehagliga sidor, eftersom G fanns mellan dem”. Vittnet har också tillagt att hon ”hade hört talas om att [sökanden] skrek åt anställda på sitt kontor, men att [hon själv] aldrig hade blivit utsatt för detta”. När det slutligen gäller frågan huruvida hon skulle beteckna sökandens uppträdande gentemot anställda som mobbning, förklarade vittnet att hon ”aldrig hade upplevt något sådant

- uppträdande från [sökandens] sida”, men att hon kunde föreställa sig att ”vissa personer själva kunde provocera fram ett uppträdande av den typen” och att ”med kännedom om [sökandens] karaktär, vilken [påminde] om mjölk, [kunde] han ’koka över’ väldigt lätt”.
- 151 Vittnet har dessutom nämnt situationen för tre kolleger som haft svårigheter i deras relation med sökanden. Vittnet drog slutsatsen att ”[sökanden] [hade] en svår personlighet”, att han ”kanske inte hade velat uppföra sig dåligt, men att hans reaktioner lätt [hade] kunnat uppfattas som mobbning”, att ”detta även [berodde] på den andra personens känslighet”, att ”alla kolleger på sekretariatet [hade] klagat på honom” och att ”om det inte hade funnits sammanhållning och solidaritet mellan dem, skulle de ha kunnat bryta samman”.
- 152 Av detta följer att påståendet att vittnet har förklarat att hon aldrig har bevittnat något olämpligt uppträdande från sökandens sida är ofullständigt och inte återspeglar det väsentliga innehållet i vittnesutsagan.
- 153 För det sjunde har sökanden gjort gällande att flera vittnesutsagor bekräftar att EESK:s generalsekreterare inte vidtog någon åtgärd för att i rätt tid komma till rätta med de svårigheter som vissa anställda vid grupp I:s sekretariat haft. Sökanden har särskilt hänvisat till beslutet av EESK:s generalsekreterare att ge A fast anställning efter provanställningsperioden, trots att sökanden hade föreslagit att inte ge henne tillsvidareanställning. Detta bidrog till att förvärpa de befintliga spänningar som fanns på grupp I:s sekretariat. I den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport framstår emellertid sökanden som ensam ansvarig för denna situation, utan beaktande av det ansvar myndigheten som har befogenhet att sluta anställningsavtal hade.
- 154 Tribunalen delar EESK:s uppfattning att detta påstående strider mot sökandens uttalanden i samband med Olafs hörande av honom. Vid hörandet uttalade han att han ”inte ville säga upp A” och att det ”i samråd med H hade ... beslutats att lämna ett positivt yttrande beträffande provanställningsperioden”.
- 155 Under alla omständigheter framgår det bland annat av hans synpunkter på promemorian av den 4 december 2019 om omständigheterna att sökanden redan har gjort gällande att beslutet av EESK:s generalsekreterare att ge A fast anställning enligt honom hade bidragit till att förvärpa de spänningar som förekom inom enheten. Den omständigheten att EESK:s generalsekreterare var myndighet med befogenhet att sluta anställningsavtal i förhållande till de anställda på grupp I:s sekretariat utgör inte någon ny omständighet, som sökanden getts kännedom om först vid genomgången av den konfidentiella versionen av bilagorna till Olafs rapport.
- 156 EESK kan således inte klandras för att ha åsidosatt sökandens rätt till försvar på denna punkt.
- 157 För det åttonde anser sökanden att den omständigheten att uppgifterna om de bestämmelser som är tillämpliga på Olafs rapport var maskerade har hindrat honom från att framföra sina synpunkter på den rättsliga grund som valts för att kvalificera hans uppträdande som mobbning. Detta argument ingår i den argumentation som sökanden har utvecklat i ansökan och repliken angående det faktum att det inte var motiverat att maskera Olafs rättsliga bedömning av omständigheterna och att detta hindrat honom från att utöva sin rätt till försvar.
- 158 Beträffande de tillämpliga bestämmelserna konstaterar tribunalen, i likhet med EESK, att dessa bland annat är angivna i den promemoria om händelserna som tillställdes sökanden den 4 december 2019.

- 159 Beträffande maskeringen i den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport av byråns rättsliga bedömning av händelserna, konstaterar tribunalen att detta inte inverkar på det angripna beslutets lagenlighet.
- 160 Det ska nämligen noteras att syftet med EESK:s förfarande mot sökanden var att fastställa huruvida de handlingar och ageranden som lagts honom till last, såsom de angetts i Olafs utredning, motiverade att en åtgärd enligt artikel 8.3 första stycket i 2019 års uppförandekod vidtogs. Enligt artikel 11.4 i förordning nr 883/2013 är det endast EESK som har befogenhet att göra en sådan prövning och den är således inte beroende av Olafs rättsliga bedömning av händelserna. EESK var således tvungen att göra en egen rättslig bedömning av de händelser som utretts i samband med utredningen för att bedöma huruvida det var lämpligt att vidta åtgärder mot sökanden.
- 161 Det faktum att sökanden inte har kunnat ta del av Olafs rättsliga bedömning av händelserna innebär således inte att sökandens rätt till försvar har åsidosatts.
- 162 För det nionde har sökanden, utan att framställa någon invändning om rättsstridighet enligt artikel 103 i rättegångsreglerna, gjort gällande att eftersom han, i enlighet med de sekretessåtaganden som gjorts av hans ombud, inte har kunnat ta del av den konfidentiella versionen av bilagorna till Olafs rapport, är deras synpunkter ytterst begränsade och kan i vart fall inte ersätta de synpunkter som han skulle ha kunnat göra själv om han hade kunnat ta del av dessa bilagor.
- 163 Tribunalen påpekar i detta hänseende att det i artikel 103.3 i rättegångsreglerna, för att säkerställa att det kontradiktoriska förfarandet iakttas, uttryckligen föreskrivs en möjlighet att underrätta en part om vissa uppgifter eller handlingar som är relevanta för utgången i målet och som är konfidentiella, genom att låta offentliggörandet av dessa uppgifter vara föremål för särskilda åtaganden. Det framgår för övrigt av punkt 191 i de praktiska genomförandebestämmelserna till rättegångsreglerna att ett sådant åtagande kan bestå i att en parts företrädare åtar sig att inte röja dessa upplysningar eller handlingar för sin huvudman eller tredje man.
- 164 Som en åtgärd för processledning av den 7 april 2021 anmodade tribunalen först sökandens advokater att i den konfidentiella versionen av bilagorna till Olafs rapport exakt ange de eventuella uppgifter vilkas innehåll de ansåg inte återfinns i den sammanfattning i den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport, av de omständigheter och den bevisning som hade samlats in.
- 165 Det följer emellertid av det anförda att sökandens advokater inte har angett någon uppgift i den konfidentiella versionen av bilagorna till Olafs rapport vars innehåll inte redan återfinns i den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport. Ett sådant förfarande kunde genomföras utan att sökanden tog del av den konfidentiella versionen av bilagorna till Olafs rapport. Eftersom några sådana uppgifter inte angetts, behöver tribunalen under alla omständigheter inte pröva de kompletterande synpunkter, vilka kunde påverka utgången av det administrativa förfarandet och vilka sökanden skulle ha kunnat lägga fram själv i det skedet av handläggningen om han hade känt till dessa handlingar.
- 166 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen således att EESK, trots att sökanden inte kunnat ta del av bilagorna till Olafs rapport, lämnat ut det väsentliga innehållet i de vittnesutsagor som inhämtats i form av en sammanfattning, i den mening som avses i punkt 66 i domen av den 25 juni 2020, HF/parlamentet (C-570/18 P, EU:C:2020:490).

– Huruvida sökanden hade tillräckligt med tid för att yttra sig över den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport

- 167 Sökanden erhöll visserligen inte den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport förrän den 4 mars 2020 kl. 12.40, det vill säga knappt två dagar innan han hördes av den rådgivande kommittén, den 6 mars kl. 15. Det ska emellertid för det första påpekas att sökanden vid denna tidpunkt redan hade relativt ingående kännedom om de händelser som lades honom till last.
- 168 Efter att sökanden hade besvarat Olafs frågor vid ett hörande, under vilket identiteten på vissa personer som ansåg sig vara offer för hans uppträdande hade röjts, erhöll han den 4 december 2019 en promemoria om omständigheterna, i vilka det kortfattat redogjordes för det uppträdande som han anklagades för i samband med bestämda händelser gentemot A, B och C och mer allmänt i förhållande till personalen vid grupp I:s sekretariat. Sökanden bereddes även tillfälle att lägga fram sina synpunkter på promemorian inom tio arbetsdagar.
- 169 Den av sökanden vid förhandlingen åberopade omständigheten att denna promemoria inte innehöll något påstående om hans uppträdande gentemot D, tidigare ledamot av EESK, saknar relevans i förevarande fall. Genom skrivelse av den 18 oktober 2019 underrättades nämligen sökanden om att den utredning som inletts mot honom avsåg anklagelser om hans uppträdande bland annat gentemot ledamöter i EESK och i samband med Olafs hörande av honom ombads han att bemöta påståendena om hans uppträdande gentemot D. Det framgår dessutom av det anförda att den omtvistade åtgärden syftar till att skydda personalen vid grupp I:s sekretariat och säkerställa verksamheten på denna avdelning. Den omständigheten, även om det antas att den är visad, att sökanden – före antagandet av Olafs rapport – inte hade kunnat framföra sina kommentarer om det uppträdande gentemot en tidigare ledamot av EESK (som således inte ingår i personalen vid grupp I:s sekretariat) innebär inte att det är visat att antagandet av den omtvistade åtgärden åsidosatte sökandens rätt till försvar. Tribunalen finner under alla omständigheter att av de skäl som anges nedan, ska sökanden före antagandet av det angripna beslutet ansetts ha haft tillräckligt med tid för att framföra sina kommentarer beträffande helheten av det uppträdande som han klandrades för i Olafs rapport.
- 170 Tribunalen påpekar för det andra att den rådgivande kommittén överlämnade sina rekommendationer till EESK:s ordförande först den 28 april 2020 och att det angripna beslutet antogs först den 9 juni samma år, det vill säga mer än tre månader efter det att den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport hade översänts till sökanden.
- 171 Även om det inte framgår av handlingarna i målet att den rådgivande kommittén uttryckligen anmodat sökanden att inkomma med skriftliga synpunkter för att komplettera sina uttalanden vid det första hörandet den 6 mars 2020, fanns det inget som, efter att det andra hörandet som var planerat till den 17 mars hade ställts in, hindrade sökanden att till kommittén skriftligen ge in samtliga uppgifter som han ansåg vara relevanta för sitt försvar.
- 172 För det tredje anmodade EESK:s ordförande den 12 maj 2020 sökanden att inkomma med eventuella synpunkter på den rådgivande kommitténs rekommendationer. Han lämnade skriftliga synpunkter på dessa rekommendationer den 2 juni samma år.
- 173 I sina skriftliga synpunkter av den 2 juni 2020 på nämnda rekommendationer, och trots att nästan tre månader förflutit sedan han hade tagit del av den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport den 4 mars 2020, har sökanden inte anfört något argument avseende rapportens innehåll och i synnerhet om de påstådda omständigheter som lagts honom till last.

- 174 Härav följer att mellan den 4 mars 2020, då sökanden mottog den icke konfidentiella versionen av Olafs rapport, och den 9 juni 2020, då det angripna beslutet antogs, hördes sökanden vid två tillfällen angående innehållet i rapporten och att han under denna period haft tillräckligt med tid för att på ett ändamålsenligt sätt ta del av rapporten, framföra sina synpunkter på rapporten och förbereda sitt försvar.
- 175 Slutligen stöds inte påståendet om ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen av några argument, eftersom sökanden endast på ett generellt och abstrakt sätt har bestritt att ”det angripna beslutets innehåll är lämpligt och nödvändigt”, utan att framföra några argument som gör det möjligt för tribunalen att bedöma huruvida detta påstående är välgrundat. Det saknas således fog för detta påstående.
- 176 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att antagandet av den omtvistade åtgärden inte har åsidosatt sökandens rätt till försvar.
- 177 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av principen om oskuldspresumtion och principen om opartiskhet

- 178 Sökanden har kritiserat EESK för att i det angripna beslutet ha konstaterat att han hade åsidosatt bestämmelserna i stadgan, EESK:s arbetsordning och 2019 års uppförandekod.
- 179 Enligt sökanden innebär principen om oskuldspresumtion, som bland annat anges i artikel 48 i stadgan, att ledamöterna av EESK:s presidium inte ska utgå från den förutfattade uppfattningen att han har begått de handlingar som Olaf lägger honom till last. Genom att inte genomföra någon egen utredning när Olafs utredning hade avslutats, har EESK varken utrett omständigheterna bakom de påstådda överträdelsena eller dragit sina egna slutsatser om hans uppträdande.
- 180 Enligt sökanden har den rådgivande kommittén också åsidosatt denna princip. Detta rådgivande organ överskred nämligen sin befogenhet att avge yttranden genom att i sina rekommendationer till EESK:s ordförande ange att sökanden hade gjort sig skyldig till mobbning, utan att höra denne.
- 181 Vidare har principen om opartiskhet åsidosatts, eftersom de båda ledamöter som företrädde grupp I den rådgivande kommittén inte deltog i överläggningarna rörande sökanden. Eftersom den rådgivande kommittén inte ersatte dessa ledamöter, var den inte opartisk, vilket påverkade innehållet i de utfärdade rekommendationerna och det angripna beslutet, eftersom EESK:s presidium endast fastställde dessa rekommendationer.
- 182 Slutligen åsidosatte EESK:s ordförande objektivt sett sin skyldighet att förhålla sig opartisk genom att lämna anvisningar till EESK:s administration att inte utreda samma omständigheter, vilket innebär ett fastställande av sökandens skuld.
- 183 EESK har bestritt dessa argument.

– *Den första anmärkningen: Åsidosättande av principen om oskuldspresumtion*

- 184 Tribunalen erinrar i detta hänseende om att principen om oskuldspresumtion i artikel 6.2 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950, och i artikel 48.1 i stadgan är en grundläggande rättighet som ger enskilda rättigheter vilkas efterlevnad säkerställs av unionsdomstolen (dom av den 4 oktober 2006, Tillack/kommissionen, T-193/04, EU:T:2006:292, punkt 121). Enligt dessa bestämmelser innebär oskuldspresumtionen att en person som är anklagad för en överträdelse ska betraktas som oskyldig till dess att hans eller hennes skuld blivit lagligen fastställd (dom av den 3 juli 2019, PT/EIB, T-573/16, EU:T:2019:481, punkt 360 (ej publicerad)).
- 185 Det framgår emellertid av det ovan anförda att den omtvistade bestämmelsen inte syftar till att beivra sökandens åsidosättande av reglerna i uppförandekoden och att den inte utgör en sanktion. Antagandet av denna åtgärd påverkar för övrigt inte frågan om sökandens skuld enligt bestämmelser i nationell rätt. Den andra grundens första anmärkning är således verkningslös (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 april 2021, RQ/kommissionen, T-29/17 RENV, ej publicerad, EU:T:2021:188, punkt 114 och där angiven rättspraxis).
- 186 Det ska under alla omständigheter erinras om att den omtvistade åtgärden antogs efter det att två separata förfaranden hade genomförts, nämligen en utredning av Olaf i syfte att fastställa de faktiska omständigheterna, följt av EESK:s bedömning av de eventuella åtgärder som skulle vidtas mot bakgrund av de omständigheter som fastställts under utredningen. Inom ramen för detta interna förfarande inom EESK framgår det av det anförda att sökanden fick kännedom om utredningens slutsatser innan presidiet antog det angripna beslutet och att hans rätt till försvar har iakttagits.
- 187 I motsats till vad sökanden har gjort gällande innebar hans rätt till oskuldspresumtion inte att EESK var skyldig att göra en ny utredning efter att ha mottagit slutrapporten. Även om EESK enligt artikel 11.4 i förordning nr 883/2013 var skyldig att vidta de åtgärder som slutsatserna i rapporten påkallade stod det tvärtom kommittén fritt att bestämma innehållet i de åtgärder som skulle vidtas med anledning av Olafs rekommendationer (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 oktober 2018, UI/kommissionen, T-370/18, ej publicerad, EU:T:2018:770, punkt 13; se även, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 6 april 2006, Camós Grau/kommissionen, T-309/03, EU:T:2006:110, punkt 51).
- 188 Vidare har sökanden inte anført någon omständighet som kan visa att EESK redan från förfarandets inledning hade beslutat sig för att anta det angripna beslutet, oberoende av de förklaringar som lämnats av honom (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 juli 2002, Zavvos/kommissionen, T-21/01, EU:T:2002:177, punkt 341). Efter att ha hört sökanden beslutade EESK:s presidium dessutom att inte följa den rådgivande kommitténs yttrande, enligt vilket det rekommenderades strängare sanktioner än dem som räknas upp i artikel 8.3 andra stycket i 2019 års uppförandekod, och ålade honom inte någon sanktion.
- 189 Invändningen om ett åsidosättande av principen om oskuldspresumtion kan således under alla omständigheter inte godtas.

– *Den andra invändningen: Åsidosättande av principen om opartiskhet*

- 190 Trots att principen om oskuldspresumtion inte är tillämplig i förevarande fall var EESK likväl skyldig att respektera unionens grundläggande rättigheter under det administrativa förfarandet, däribland rätten till god förvaltning enligt artikel 41 i stadgan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juli 2013, Ziegler/kommissionen C-439/11 P, EU:C:2013:513, punkt 154).
- 191 Enligt lydelsen i artikel 41 i stadgan har var och en rätt att, bland annat, få sina angelägenheter behandlade opartiskt av unionens institutioner. Detta krav på opartiskhet omfattar dels den subjektiva opartiskheten, det vill säga ingen ledamot i den institution som handlägger ärendet får ge uttryck för partiskhet eller personliga förutfattade meningar, dels den objektiva opartiskheten, det vill säga att institutionen ska erbjuda tillräckliga garantier för att i detta avseende utesluta varje form av legitimt tvivel (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juli 2013, Ziegler/kommissionen C-439/11 P, EU:C:2013:513, punkt 155 och där angiven rättspraxis).
- 192 I förevarande fall har sökanden, när det gäller den påstådda avsaknaden av objektiv opartiskhet, nöjt sig med att hävda att EESK:s ordförande borde ha begärt att en ny utredning skulle inledas innan ordföranden fastställde att sökanden var skyldig.
- 193 Ett sådant argument kan emellertid inte godtas, eftersom EESK inte var skyldig att göra en ny utredning innan den antog det angripna beslutet.
- 194 Rätten till god förvaltning innebar nämligen inte att EESK var skyldig att genomföra en sådan utredning, vilken skulle ha haft samma ändamål som den utredning som Olaf tidigare hade genomfört. EESK var endast skyldig att omsorgsfullt gå igenom slutsatserna av Olafs utredning, vilka redovisades i dess rapport, och bereda sökanden tillfälle att bemöta rapportens innehåll och de eventuella konsekvenserna för honom. Detta har skett i förevarande fall.
- 195 Dessutom visar inte uttalandena från EESK:s ordförande, till vilka sökanden har hänvisat, på någon bristande opartiskhet, vare sig subjektiv eller objektiv, eftersom ordföranden endast angav att EESK, i enlighet med artikel 11.4 i förordning nr 883/2013, var skyldig vidta åtgärder i anledning av Olafs rekommendationer och underrätta Olaf om vilka åtgärder som vidtagits med anledning av rekommendationerna.
- 196 När det gäller den påstådda bristen på subjektiv opartiskhet har sökanden endast hävdat att den rådgivande kommittén inte var opartisk genom att utfärda rekommendationer utan att de båda ledamöterna i grupp I, det vill säga E och F, var delaktiga. Sökanden har emellertid inte förklarat i vilken mån detta visar på jäv eller en personlig förutfattad mening i den mening som avses i den rättspraxis som anges ovan i punkt 191.
- 197 Det är under alla omständigheter tillräckligt att konstatera att jävsinvändningen mot E svarade just mot intresset att förhindra att den rådgivande kommitténs opartiskhet undergrävdes, eftersom beslutet att E inte skulle delta i överläggningarna föranleddes av att han befann sig i en intressekonflikt. F:s uteblivna deltagande kan inte tillskrivas den rådgivande kommittén, eftersom F på eget initiativ beslutade att inte ta del i kommitténs överläggningar i sökandens ärende. Sökanden har under alla omständigheter inte förklarat varför det faktum att dessa båda ledamöter inte har deltagit i överläggningarna skulle kunna ge upphov till berättigade tvivel om den rådgivande kommitténs opartiskhet, i synnerhet som det i bestämmelserna i 2019 års uppförandekod inte föreskrivs att ett visst antal ledamöter i den rådgivande kommittén måste vara närvarande för att kommittén ska kunna utfärda rekommendationer.

198 Sökandens andra invändning om ett åsidosättande av principen om opartiskhet kan således inte godtas. Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser någon del av den andra grunden.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 10.2 i förordning nr 883/2013, av sekretessen i disciplinära förfaranden och för rättsliga uppgifter samt av artikel 4.1 i förordning 2018/1725

199 Sökanden har hävdad att Olafs anställda har åsidosatt artikel 10.2 i förordning nr 883/2013 genom att inför parlamentets budgetkontrollutskott förklara att han hade gjort sig skyldig till mobbning, vilket ledde till att ledamöterna i detta utskott ansåg att hans skuld hade blivit fastställd redan innan den rådgivande kommittén och EESK:s presidium hade tagit ställning i frågan.

200 Parlamentet har dessutom åsidosatt ”principen om sekretess” genom att sprida uppgifter som antyder att sökanden är skyldig till de påstådda händelserna. Av detta följer att sekretessen för det disciplinära förfarandet och den rättsliga utredningen har åsidosatts. Detta är desto allvarligare eftersom Olaf samtidigt medgett att sökandens uppträdande inte haft någon ekonomisk inverkan på unionens budget.

201 Slutligen åsidosatte EESK:s ordförande även ”principen om sekretess” genom att röja innehållet i slutrapporten vid sammanträdet med EESK:s presidium den 21 januari 2020. Enligt sökanden borde EESK dessutom ha hemställt att parlamentet skulle utelämna hans personuppgifter i de olika meddelanden som avsåg budgeten eller de händelser som han anklagats för.

202 EESK har bestritt dessa argument.

203 Det ska erinras om att unionsdomstolen får förklara att en grund eller en invändning är verkningslös när den konstaterar att grunden eller invändningen, om det skulle finnas fog för den, inte kan leda till bifall för talan om ogiltigförklaring (se dom av den 19 november 2009, Michail/kommissionen, T-50/08 P, EU:T:2009:457, punkt 59 och där angiven rättspraxis).

204 I det avseendet räcker det att konstatera, såsom EESK har gjort, att argumenten om parlamentets agerande och Olafs uttalanden inför parlamentets utskott för budgetkontroll, vilka inte är parter i förevarande mål, saknar betydelse för det angripna beslutets lagenlighet, eftersom de inte kan tillskrivas EESK, som är upphovsman till det angripna beslutet.

205 Argumenten avseende Olafs och parlamentets påstådda åsidosättande av artikel 10.2 i förordning nr 883/2013 och artikel 4.1 i förordning 2018/1725 är således verkningslösa.

206 Argumentet att EESK:s ordförande vid sammanträdet den 21 januari 2020 rörde innehållet i Olafs rapport för presidiets ledamöter, vilket åberopades för första gången i repliken, kan inte godtas, oberoende av om det kan tas upp till prövning enligt artikel 84.1 i rättegångsreglerna.

207 Trots att sökanden var närvarande vid detta sammanträde har han nämligen inte anfört någon omständighet som kan vederlägga EESK:s förklaring att ordföranden endast underrättade presidiets ledamöter om förekomsten av Olafs rapport och de rekommendationer som åtföljde denna, med det enda syftet att förbereda hänskjutandet till den rådgivande kommittén.

- 208 Det framgår för övrigt av handlingarna i målet att presidietts övriga ledamöter inte fick kännedom om innehållet i den icke-konfidentiella versionen av Olafs rapport förrän den 3 juni 2020, då den rådgivande kommittén översände sina rekommendationer till EESK:s ordförande, efter det att sökanden hade kunnat framföra sina synpunkter på innehållet i denna rapport och på dessa rekommendationer.
- 209 Mot denna bakgrund ogillar tribunalen talan såvitt avser den fjärde grunden, eftersom talan i denna del delvis inte kan tas upp till sakprövning och delvis är grundad.

Skadeståndsyrkandet

- 210 Sökanden har med stöd av artikel 340 andra stycket FEUF yrkat att EESK ska förpliktas att till honom utge 250 000 euro som ersättning för den ekonomiska och ideella skada som han påstår sig ha lidit.
- 211 Den ideella skada som sökanden lidit utgörs av den utestängning från hans yrkeskrets som han drabbats av. I detta avseende har anförandet av Olafs direktör inför parlamentets budgetkontrollutskott den 3 februari 2020 på ett irreparabelt sätt skadat hans heder och anseende. Olafs direktör upplyste nämligen ledamöterna i detta utskott om innehållet i slutrapporten utan att höra sökanden och utan att det har visats att anklagelserna mot honom skulle ha haft någon ekonomisk inverkan på unionen.
- 212 EESK har även skadat sökandens anseende och heder genom att inleda ett disciplinärt förfarande utan fastställt regelverk gentemot honom och genom att i det angripna beslutet hänvisa till parlamentets beslut av den 13 maj 2020 om ansvarsfrihet för genomförandet av unionens allmänna budget för budgetåret 2018 och parlamentets resolution av den 14 maj 2020.
- 213 Den omständigheten att han inte kunnat yttra sig över de omständigheter som rör honom har därför gett upphov till en känsla av frustration, ångest och orättvisa. Denna känsla har haft allvarlig påverkan på hans hälsa och privatliv och är en direkt följd av Olafs handlande.
- 214 Av dessa skäl har sökanden yrkat ersättning för den ideella skada han lidit, vilken han i överensstämmelse med rätt och billighet uppskattar till 200 000 euro. Detta belopp står i proportion till EESK:s, parlamentets och Olafs respektive vållande. Sökanden har emellertid i sin replik uppgett att han överlåter åt tribunalen att bedöma vilket belopp som ska utges som ersättning för hans ideella skada.
- 215 Sökandens ekonomiska skada utgörs av de kostnader som han haft för sitt försvar sedan januari 2020. Han uppskattar detta belopp till 50 000 euro. För det fall talan ogillas anser sökanden att det skulle vara oacceptabelt om han förpliktades att ersätta de arvoden som EESK har haft för tjänster som tillhandahållits av en extern advokat.
- 216 EESK har bestritt dessa argument.
- 217 Det framgår av domstolens praxis att unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar förutsätter att flera förutsättningar är uppfyllda, nämligen att det föreligger en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter, att det verkligen föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan åsidosättandet av den skyldighet som åligger den som vidtagit rättsakten och den skada som de drabbade personerna har lidit (se, för ett liknande

resonemang, dom av den 10 september 2019, HTTS/rådet, C-123/18 P, EU:C:2019:694, punkt 32 och där angiven rättspraxis; se även, för ett liknande resonemang, dom av den 19 april 2012, Artegoda/kommissionen, C-221/10 P, EU:C:2012:216, punkt 80).

- 218 Om en av dessa förutsättningar inte är uppfylld ska yrkandet ogillas i sin helhet, utan att det finns anledning att pröva de andra förutsättningarna för skadeståndsansvar (se dom av den 29 april 2020, Tilly-Sabco/rådet och kommissionen, T-707/18, ej publicerad, EU:T:2020:160, punkt 114 och där angiven rättspraxis).
- 219 I förevarande fall påpekar tribunalen att sökanden anser att de skador som han påstår sig ha lidit bland annat har sin grund i Olafs rättsstridiga handlande inför parlamentets budgetkontrollutskott.
- 220 I ansökan har sökanden emellertid angett EESK som enda svarande.
- 221 Inom ramen för förevarande talan kan sökanden följaktligen endast yrka att EESK ska förpliktas att ersätta den skada som sökanden påstår sig ha lidit på grund av detta organs rättsstridiga handlande. För att få ersättning för en skada som orsakats av en annan institution måste sökanden rikta sitt skadeståndsyrkande mot den institution som han anser vara skyldig till det skadeståndsgrundande vållandet (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 2 februari 2015, Gascogne Sack Deutschland och Gascogne/Europeiska unionen, T-577/14, ej publicerat, EU:T:2015:80, punkt 23 och där angiven rättspraxis).
- 222 Beträffande EESK:s handlande erinrar tribunalen om att enligt rättspraxis ska yrkanden om ersättning för ekonomisk eller ideell skada ogillas när de har ett nära samband med yrkanden om ogiltigförklaring som redan har avvisats eller ogillats (se dom av den 19 december 2019, ZQ/kommissionen, T-647/18, ej publicerad, EU:T:2019:884, punkt 202 och där angiven rättspraxis).
- 223 Det framgår emellertid av det ovan anförda att det angripna beslutet inte är rättsstridigt och att sökandens rätt till försvar har iakttagits i samband med beslutets antagande. Sökanden har under alla omständigheter inte förklarat på vilket sätt enbart den omständigheten att det i det angripna beslutet hänvisas till parlamentets beslut av den 13 maj 2020 om ansvarsfrihet för genomförandet av unionens allmänna budget för budgetåret 2018 och till parlamentets resolution av den 14 maj 2020 utgör en tillräckligt klar överträdelse från EESK:s sida av en rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter.
- 224 Eftersom den första förutsättningen för att unionen ska ådra sig skadeståndsansvar inte är uppfyllt i förevarande fall, ska skadeståndsyrkandet ogillas utan att det är nödvändigt att pröva huruvida övriga förutsättningar för skadeståndsansvar är uppfyllda.
- 225 Under dessa omständigheter ska talan ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 226 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. EESK har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för de interimistiska förfarandena. Eftersom sökanden har tappat målet ska EESK:s yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen)

följande:

- 1) Talan ogillas.**
- 2) KN ska ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för de interimistiska förfarandena.**

Svenningsen

Mac Eochaidh

Pynnä

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 1 september 2021.

Underskrifter